

учинатъ. Они же лаятъ да тя прогнѣватъ; но ты не имъ давай това возблагодареніе, и тако ги смущавашъ повече. Рекохъ Ви, че не треба да ся смѣемъ нарочно за да ги прогнѣваме, понеже не е добро дѣло. Когда единъ ти досаждава; гледа да тя смути ; но ты казувай , въ себе си тако: Той окаянныи не можи ^{да} мя повреди; прочее не треба да ся смутимъ, понеже воистинна поврежда самаго себе , гла-дающій да мя оскорби. Вѣроятно, треба да го пожалимъ. Боже мой, дай му благодать да ся покае, и поправи; азъ му прощавамъ отъ все-го сердца неправедность , коя щеше да ми ^{да} у-чини. Знайте, о чада моя, чи треба да люби-ме нашы-те непріятели , и да ги сожалуваме. Нека си кажатъ сега Исторіи-те Любимъ и Цвѣтко.

Люб. Като Ноe излѣзе изъ ковчега, посѧ лозе. То принесе плодъ гроздіе, и отъ него Ноe направи вино. Поиска послѣ да опыта ка-ковъ вкусъ има, понеже тогда перво ся пода-ри вино на человѣцы-те. Изпи прочее една ча-ша, и му угоди много , за то ши юще , и на послѣдокъ пи толко , що-то загуби ума си и испадна въ безчиніе. Хамъ сынъ неговый, вмѣ-